

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814203562
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6814203562.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zast. URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému: B. Z., G.. XX.XX.XXXX, E. K. O. A. XXXX/X, XXX XX E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, právne zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, AK so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 337,85 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 131,85 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 131,85 Eur od 30.11.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 15,18 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Mgr. Petra Masaroviča, advokáta, AK so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 337,85 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 30.11.2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Nárok odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel zmluvu o pripojení č. A6024160, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej zmluvy žalobca vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá umožňuje žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Žalovaný doteraz riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie od júla do septembra 2012 vo výške 131,85 Eur. Žalobca sa domáha aj nároku na náhradu škody voči žalovanému, ktorá vznikla žalobcovi za odpredaný mobilný telefón Nokia E6 vo výške 206 Eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou (ďalej len „výsledná suma“), to znamená predstavuje škodu žalobcu, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol v zmysle dodatku vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 dodatku, ktorého výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobcovi vznikla škoda (minimálne

v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). Výška spôsobenej skutočnej škody je rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu Nokia E6 325 Eur a akciovou cenou 119 Eur, t.j. 206 Eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.11.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11, bod 11.4, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 30.11.2012. Z vyššie uvedeného dôvodu žiada žalobca, aby mu súd priznal okrem sumy za neuhradené služby vo výške 131,85 Eur aj nárok na zaplatenie sumy 206 Eur, ktorý si žalobca uplatňuje vo výške škody, ktorá podľa jeho názoru žalobcovi preukázateľne vznikla. V prípade, ak súd vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu hodné osobitného zreteľa bude považovať uplatnenú škodu za neprímerane vysokú, žalobca ponechal na voľnom rozhodnutí súdu, akú časť škody, po využití práva súdu výšku škody znížiť, žalobcovi prizná.

Dňa 11.09.2014 vstúpil do konania na strane žalovaného v zmysle § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31.12.2014 vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Vedľajší účastník na strane žalovanému vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že vstupuje do konania na podporu žalovaného len v rozsahu uplatňovanej náhrady škody vo výške 206 Eur. Uviedol, že uplatnením tohto nároku z titulu náhrady škody žalobca celkom zjavne obchádza zákon, pretože si je vedomý skutočnosti, že súdy tento nárok uplatnený ako zmluvnú pokutu plošne zamietajú. Navrhol, aby súd žalobu v časti uplatneného nároku na náhradu škody zamietol, nakoľko žalobcovi žiadna škoda nevznikla, keďže sa na zľavenej cene mobilného telefónu so žalovaným dohodol a žalovaný túto riadne uhradil. Zároveň si vedľajší účastník na strane žalovanému uplatnil plnú náhradu trov konania argumentujúc, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody a v prípade, že súd žalobu v tejto časti zamietne, má plný úspech vo veci.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Žalovaný, vedľajší účastník na strane žalovaného a jeho právny zástupca sa pojednávania vo veci nezúčastnili. Doručenie predvolania mal súd u všetkých vykázané riadne a včas. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť vedľajšieho účastníka na strane žalovaného na pojednávaní z dôvodu pracovného zaťaženia, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania. Zároveň vyjadril súhlas, aby súd konal a rozhodol v ich neprítomnosti. V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení súd pojednával v neprítomnosti žalovaného, vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a jeho právneho zástupcu.

Na pojednávaní vo veci dňa 05.03.2015 žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu napriek vyjadreniu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Zdôraznil, že žalovaný si od počiatku neplnil svoje zmluvné záväzky, od počiatku bol komplikovaným klientom.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie obsahom spisu, a to najmä zmluvou o pripojení č. A6024160, dodatkom k zmluve o pripojení, prílohou č. 1 dodatku k zmluve, potvrdením o predajnej a akciovej cene mobilného telefónu, pokusom o pokonávku, potvrdením o jeho doručení žalovanému, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a. s. (ďalej len „Všeobecné podmienky“).

Z vykonaného dokazovania súd zistil a mal za preukázané, že dňa 08.12.2011 žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu o pripojení č. A6024160, ktorej neoddeliteľnou súčasťou je dodatok k tejto zmluve z toho istého dňa a Všeobecné podmienky. V zmysle dodatku k tejto zmluve žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón Nokia E6 so zľavou z jeho spotrebiteľskej ceny za kúpnu cenu vo výške 119 Eur. Žalobca sa zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby a žalovaný platiť ich cenu. Žalovaný za obdobie od júla do septembra 2012 nezaplatil cenu poskytnutých služieb spolu vo výške 131,85 Eur. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 15.11.2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote do 29.11.2012. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval žiadnou, ani čiastočnou úhradou pohľadávky.

Žalovaný teda k dnešnému dňu za vyššie uvedené obdobie nezaplatila riadne a včas uvedenú cenu poskytnutých služieb.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou sa súd riadil nasledovnými úvahami pri hodnotení dôkazov a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 51 Občianskeho zákonníka v platnom a účinnom znení (ďalej len „OZ“) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 41 ods. 1 cit. zákona podnik poskytujúci verejné služby je povinný najneskôr 15 dní pred začatím poskytovania služieb vydať a zverejniť tarifu.

Podľa § 41 ods. 2 cit. zákona tarifa obsahuje najmä

- a) ceny za jednotlivé služby,
- b) bezplatné služby,
- c) podrobnosti o jednorazových, pravidelne sa opakujúcich a variabilných cenách vrátane počiatočného a konečného termínu zúčtovacieho obdobia a spôsobu úhrady týchto cien,
- d) údaj, ako si užívateľ môže vyžiadať informácie o aktuálnych cenách podniku a prípadných zľavách z týchto cien.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) cit. zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) cit. zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa čl. 6 bod 6.2 písm. b) Všeobecných podmienok okrem povinností upravených v týchto Všeobecných podmienkach je Účastník povinný platiť cenu za poskytnuté Služby podľa Zmluvy a podľa Cenníka, ako aj cenu za iné Služby až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní v súlade s ustanovením článku 11 bod 11.8 týchto Všeobecných podmienok.

Podľa čl. 11 bod 11.8 veta prvá, tretia a štvrtá Všeobecných podmienok spoločnosť Orange Slovensko po skončení zúčtovacieho obdobia priradeného Účastníkovi vyhotoví vyúčtovací doklad alebo faktúru, ak povinnosť vyhotoviť faktúru vyplýva z príslušných právnych predpisov, (ďalej vyúčtovací doklad a faktúra spolu len ako „faktúra“), ktorou vyúčtuje ceny poskytnutých Služieb počas zúčtovacieho obdobia vrátane súm zaplatených Účastníkom ako zábezpeka na cenu za poskytnuté služby. Lehota splatnosti faktúry, ktorá je daňovým dokladom, je 14 dní odo dňa jej vystavenia. Účastník a spoločnosť Orange Slovensko sa môžu dohodnúť na doručovaní elektronickej formy faktúry a elektronickej forme doručovania faktúry.

Podľa čl. 11 bod 11.9 veta prvá Všeobecných podmienok, Účastník zodpovedá za včasné uhradenie vyúčtovanej ceny poskytnutých alebo požadovaných Služieb vo faktúre doručenej na poslednú známu adresu pre zasielanie faktúr a písomností oznámenú Účastníkom spoločnosti Orange Slovensko.

Podľa čl. 11 bod 11.10 Všeobecných podmienok Účastník uhradí cenu poskytnutých alebo požadovaných Služieb na základe faktúry spoločnosti Orange Slovensko spôsobom určeným a umožneným spoločnosťou Orange Slovensko alebo spôsobom dohodnutým medzi spoločnosťou Orange Slovensko a Účastníkom na základe osobitnej dohody.

Keďže zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol v čase jeho vzniku uzatvorený na základe atypickej zmluvy (zmluvy o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z.) súd tento vzťah vyhodnotil

ako občianskoprávny vzťah. Uzatvorenie atypickej zmluvy podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. a aplikáciu Občianskeho zákonníka na ňou založený záväzkový vzťah pripúšťa § 51 OZ. Prioritne sa však záväzkový vzťah spravuje ustanoveniami atypickej zmluvy o pripojení a jej súčasťami (dodatkom, všeobecnými podmienkami), ak ich znenie neodporuje kogentným ustanoveniam vyššie uvedených právnych predpisov, od ktorých sa zmluvou a jej súčasťami nemožno odchýliť.

Na základe vyššie uvedených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaný doteraz nezaplatil nedoplatky na hovornom a mesačných poplatkoch za poskytovanie elektronických komunikačných služieb poskytnutých mu žalobcom na základe zmluvy o pripojení a jej súčasťami, a to spolu sumu 131,85 Eur, nesplnil si tak svoj platný zmluvný záväzok, a preto ho súd zaviazal na úhradu uvedenej sumy.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody vo výške 206 Eur, k tomu súd uvádza nasledovné:

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

Podľa § 442 ods. 3 OZ škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Podľa článku 3 bod 3.7 Dodatku Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj na prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení, zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,
- d) výpoveďou,
- e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká:

- a) dohodou zmluvných strán;
- b) odstúpením od Zmluvy;
- c) výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko;
- d) smrťou alebo zánikom Účastníka.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Žalobca po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

v snahe predísť procesnej neistote už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou (trhovou) cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, ktorý v tomto prípade činí spolu 206 Eur. Tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovanému. Žalobca pri odôvodnení tohto nároku poukazuje na čl. 3 bod 3.7 dodatku citovaný vyššie.

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia právnej povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 OZ, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. ujma (v tomto prípade majetková, t.j. škoda),
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia právnych povinností ustanovených alebo vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu, vtedy ide o tzv. záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných priamo právnym predpisom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 OZ o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nevznikne.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané splnenie prvých troch predpokladov uvedených v bodoch 1 až 3. Dôkazné bremeno týkajúce sa prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu vždy zaťažuje žalobcu (poškodeného). Štvrtý predpoklad (zavinenie) sa predpokladá iba v prípade, že sú preukázané prvé tri predpoklady (ak nie je preukázaný protiprávny úkon, nemá význam uvažovať, či bol zavinený alebo nie) a iba v prípade zavinenia vo forme nevedomej nedbanlivosti, úmysel musí poškodený taktiež preukazovať.

Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov, resp. až po dobu predĺženia viazanosti. Zmluvu o pripojení možno skončiť len jedným zo spôsobov jednak uvedených v kogentnom ustanovení § 43 ods. 3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení a v súlade s ním aj v čl. 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok upravujúcim dobu platnosti a ukončenie Zmluvy. Všeobecné podmienky v ďalších bodoch čl. 4 podrobnejšie upravujú jednotlivé spôsoby zániku zmluvy. Keďže zmluva o pripojení bola uzatvorená písomne v zmysle čl. 2 bodu 2.1 a 2.6 Všeobecných podmienok, v zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka ju možno zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení žiadnym spôsobom nepreukázal. Nebolo teda preukázané platné ukončenie zmluvy so žalovaným a teda žalovaný nemohol porušiť svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Práve na základe porušenia tejto zmluvnej povinnosti žalobca v zmysle čl. 3 bod 3.7 požaduje náhradu škody. Faktúra, v ktorej je účtovaný poplatok za odpojenie nie je dôkazom spôsobilým preukázať platné ukončenie zmluvy, pretože slúži na daňové účely a odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku škody.

Pokiaľ ide o druhý predpoklad vzniku nároku na náhradu škody - vznik samotnej škody, tu sa žiada najprv uviesť, čo to vlastne škoda v právnom slova zmysle je. Občiansky zákonník nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Tento pojem bol ustálený judikatúrou. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prípade, že by bol preukázaný protiprávny úkon zo strany žalovaného spočívajúci v porušení zmluvnej povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v čl. 3 bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Samotné vyhlásenie, že žalovaný má vedomosť o tom, za akých okolností je mu poskytnutá zľava z ceny mobilného telefónu totiž nie je zákonným predpokladom vzniku škody. Za škodu nemožno považovať to, že v rámci obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Inak povedané, aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dohodnutú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva so žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú zľavnenú kúpnu cenu.

Napokon, ak neexistuje príčina (protiprávny úkon) ani následok (škoda), nemôže byť medzi nimi ani príčinná súvislosť (tzv. kauzálny nexus), čím nie je splnený ani tretí predpoklad vzniku škody.

Vzhľadom na nepreukázanie splnenia vyššie uvedených troch zákonných predpokladov vzniku škody, nemohlo dôjsť ani k splneniu štvrtého predpokladu - zavinenia žalovaného. Ak totiž nebol preukázaný protiprávny úkon, nemá zmysel sa zaoberať otázkou, či bol zavinený, kto a v akej miere ho zaviniel a následne podľa toho posudzovať priznanie nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na uvedené súd žalobu v časti uplatňovanej náhrady škody zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pretože atypická zmluva bola medzi účastníkmi konania uzavretá dňa 08.12.2011, dodatok k nej toho istého dňa a k omeškaniu žalovanému s platením ceny služieb došlo v roku 2012, súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka a vykonávacieho nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného v čase uzatvorenia tejto atypickej zmluvy, t.j. účinného od 01.01.2009 do 31.01.2013 (aj v zmysle prechodného ustanovenia § 10c cit. nariadenia vlády). Súd mal preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením ceny za poskytnuté služby žalobcom, pretože nesplnil svoj záväzok riadne a včas, a to najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty splatnosti príslušnej čiastky istiny. Posledná nezaplatená, žalovaná a priznaná čiastka istiny bola splatná do 30.09.2012. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila k prvému dňu omeškania s plnením jednotlivých čiastok istiny 0,75 %. Preto uplatnenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne z priznanej istiny od 30.11.2012 je v súlade s vyššie citovanou právnou úpravou § 517 OZ a § 3 ods. 1 cit. nariadenia vlády. Vzhľadom na uvedené súd nároku žalobcu v časti uplatneného úroku z omeškania z priznanej ceny služieb vyhovel a v časti uplatneného úroku z omeškania z nepriznaného nároku na náhradu škody žalobu zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol na návrh žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného podľa vyššie uvedeného ustanovenia, nakoľko žalobca a žalovaný mali úspech vo veci len čiastočný a ich neúspech nespočíval len v nepatrnej časti. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody a v prípade, že súd žalobu v tejto časti zamietne, má plný úspech vo veci. Pánom sporu, teda tým, kto určuje predmet konania, je totiž žalobca. Vedľajší účastník, aj keď koná iba sám za seba, má v zmysle § 93 ods. 4 OSP v konaní rovnaké práva a povinnosti ako (hlavný) účastník, popri ktorom v konaní vystupuje (zúčastňuje sa konania). Keďže žalovaný nie je v konaní z vlastnej vôle, ale z vôle žalobcu, ktorý si voči nemu uplatňuje žalobou určité nároky, nemôže si vyberať, v akej časti sa konania zúčastní, a preto toto oprávnenie nemá ani vedľajší účastník na strane žalovaného. Preto sa môže vedľajší účastník na strane žalovaného konania zúčastniť len ako celku a nemôže si vybrať, v akej časti žalovanej pohľadávky s príslušenstvom do konania vstupuje. Preto mal aj vedľajší účastník na strane žalovaného, rovnako ako žalovaný vo veci úspech len čiastočný a jeho neúspech nespočíval len v nepatrnej časti. Ku dňu vyhlásenia rozsudku činí celková priznaná suma pohľadávky s príslušenstvom 157,95 Eur a nepriznaná suma 246,79 Eur, čo predstavuje pomer 39,03 % úspechu žalobcu ku 60,97 % úspechu žalovaného. Po započítaní úspechu žalobcu do úspechu žalovaného ($60,97\% - 39,03\% = 21,94\%$), súd čiastočne úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal pomernú náhradu trov konania spolu vo výške 15,18 Eur pozostávajúcu z pomernej časti trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení (2 úkony právnej služby - 1. prevzatie a príprava zastúpenia a 2. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie k žalobe) po 26,56 Eur a 2 x režijný paušál á 8,04 Eur = 69,20 Eur x 21,94 %).

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd uložil žalobcovi v súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP.

O náhrade trov konania žalovaného súd v zmysle § 151 ods. 1 OSP nerozhodol, pretože si ju neuplatnil.

Vzhľadom na uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení).